

[Bernhard Baunsgaard]

var fuldgyldigt medlem af samfundet, skal nu passe lidt på, når han mener, at det alt sammen var tilfældige sammenstød, alle de gode ting, der kom gennem ægtefællebeskatningen. Sådan lovgiver vi alligevel heller ikke herinde.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hvis ministeren læser debatten om ægtefællebeskatningen i sin tid, vil han også se, at det ikke var nogen utilsigtet virkning.

Til sidst vil jeg sige, at det er da rigtigt, at ægtefællebeskatningen ikke er særlig simpel. Jeg mener egentlig også, den er for kompliceret, hvis jeg skal være helt ærlig. Men problemet har været, at skatteministeren tilhører et parti, som ikke stod bag loven, og at skatteministeren ikke har bestræbt sig i tilstrækkelig grad på at føre loven igennem så smertefrit, som det var muligt, bl.a. ved at sørge for, at folk får den vejledning, som er nødvendig. Et godt eksempel er netop det skema til beregning af restskat og overskydende skat, som statsskattedirektoratet har udsendt, og som ikke en levende djævel kan finde ud af. Det er ministerens ansvar.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Når man nu drøfter spørgsmålet om beregningsskemaet, er der lige en enkelt ting, jeg meget gerne vil have lov til at understrege.

Vi har to problemer her i selvangivelsesmåneden. Det ene er at udfylde selvangivelsen, som alle skal, det andet er at lave en beregning af skatten. De oplysninger, som vi har liggende, går ud på, at det i forhold til det antal mennesker, der udfylder selvangivelser, er meget få, der i virkeligheden beregner skatten. Det betyder ikke, at jeg er tilfreds med det beregningsskema, der er sendt ud, og jeg kan oplyse, at vi har sat et arbejde i gang for at fremstille nogle beregningsskemaer og nogle vejledninger, som er lettere, enklere og mere publikumsvenlige end dem, vi har set i år.

Vort problem er jo dette, at man har følt i den centrale administration, at vi skal sende en vejledning ud, der gælder for alle skatteydere, og så er det klart, at det bliver langt og indviklet. Vi overvejer, om vi kan finde et andet system til næste år, så til en vis grad

finder jeg, at kritikken af resultatet af anstrengelserne er berettiget. Men det følger altså af, at man har forsøgt at løse en opgave, som vel i virkeligheden ikke kan løses. Det skal imidlertid blive bedre til næste år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af toldloven.
(Fremsat 6/2 84).

Sammen med denne sag foretoges den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter. (Ændringer som følge af ændringer i toldloven samt andre ændringer).
(Fremsat 6/2 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Disse lovforslag indeholder i det alt væsentlige nogle tekniske ændringer af reglerne for toldfritagelser i forbindelse med import til EFs medlemslande, bestemmelser, som er et resultat af ordninger på fællesmarkedsplan, og det gælder jo for lovforslag nr. L 17, at der her er tale om ændringer, der i det væsentlige følger af, hvad der sker med toldloven.

Vi har kun nogle ganske få bemærkninger fra socialdemokratiets side til L 17. Det dre-

[Camre]

jer sig om bestemmelserne om, at varer, der sælges på auktion, alene skulle momsbeskattes af auktionssalæret, men ikke af selve budsummen. Det synes vi ikke er nogen særlig ønskelig ændring, og vi vil i udvalget se at få den fjernet fra loven.

Jeg ser, der er en særlig begrundelse i hensynet til museerne, men det er vores opfattelse, at dette hensyn ikke kan begrunde en udformning af hele loven; hvis der kommer nogle midler ind her, som man ville spare museerne for, er det jo ikke så svært at finde en måde at føre penge af samme størrelsesorden tilbage på.

Jeg håber, vi kan få disse ændringer gennemført under udvalgsbehandlingen.

Aagaard (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne ikke komme med mange kommentarer til lovforslagene nr. L 16 og L 17, idet forslagene, som det allerede er nævnt, er en genfremsættelse fra 30. november 1983 og en følge af EF-forordningerne, som træder i kraft i nærmeste fremtid.

Jeg føler dog grund til at fremhæve de lettelser, der ligger i forslaget om ophævelse af toldlovens bestemmelser vedrørende betalingen af ansatte toldbeløb, som vi jo i dag skal betale senest 5. hverdag efter fortoldningsdagen. Det kan fremover ske gennem den sædvanlige månedsafregning af told fra toldvæsenet.

Med hensyn til forslaget om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifterne skal jeg fremhæve forslaget om ændring af momsloven, som vil betyde, at private salg på auktioner ikke pålægges moms. Denne ændring kan og vil være til fordel for de varer, der sælges på auktionerne.

I øvrigt bringer lovændringen Danmark à jour med de øvrige EF-lande og fjerner en helt urimelig konkurrencesituation, som har hersket mellem den danske køber, som til sit bud skulle lægge 22 pct. moms, og den udenlandske køber, som var fritaget for momsen.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til en grundig udvalgsbehandling, hvor lovforslagets række af praktiske problemer skal afklares, og her tænker jeg især på de problemer af konkurrencemæssig karakter, som rejser sig for de mange selvstændige i detailhandelen, som berøres af dette forslag.

Jeg skal afslutningsvis på det konservative folkepartis vegne tilsige forslagene en positiv udvalgsbehandling.

Skrumssager Skau (V):

Det væsentligste i lovforslag nr. L 16 er et ønske om at forenkle toldlovens bestemmelser efter de allerede vedtagne rådsforordninger i EF – og det drejer sig jo om 3 rådsforordninger – samt at muliggøre en forenkling af administrationen og en lettelse af overgangen til EDB inden for toldvæsenet. Endelig er forslaget udtryk for et ønske om at fastholde vores særlige vilkår for midlertidig toldfritagelse for transportmidler, indtil EF også bliver enig om dette spørgsmål.

De fleste af de foreslåede ændringer af toldloven kan derfor betragtes som en tilpasning til allerede vedtagne beslutninger, og nogle af de andre forslag er vi villige til at se på i udvalget.

Vedrørende lovforslag nr. L 17, altså forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter, vil jeg sige, at ud over de rent tekniske ændringer af loven er der to væsentlige og principielle ændringer. Den ene vedrører momsfrigivelse for budsummen ved private salg på auktioner, og den anden vedrører en udvidelse af det afgiftspligtige vareområde inden for olieafgiftsloven, hvor fyringstjære foreslås inddraget.

Momsfrigivelse af budsummen ved private salg over auktionshusene vil stille de danske auktionshuse i en mere lige konkurrencesituation i forhold til udenlandske auktionshuse, og det kan jo bevirke, at flere af de gode danske antikviteter og kunstværker i fremtiden fortrinsvis vil blive solgt over vore auktionshuse i Danmark, hvilket venstre gerne vil støtte.

Desuden vil private køb og salg og private køb og salg over auktionshusene blive lige-stillet. Vi kan også gå ind for dette, fordi det vil bevirke en mere lige konkurrencesituation, men især vil det stille de udenlandske købere og de danske købere mere lige, og med forslagets vedtagelse kan vi lettere bevare vore værdifulde ting her i landet. I tidens løb har vi set, at mange af vore værdifulde kunstværker er gledet Danmark af hænde på grund af den nuværende konkurrenceforvridning ved de udenlandske køberes fortrinsstil-

[Skrumsager Skau]

ling, som skyldes, at de ved at tage varerne ud af landet ikke belastes med momsen på de 22 pct. af budsummen. Denne forvridding vil ophøre ved dette forslags vedtagelse.

Lovforslaget indeholder desuden en ligestilling af fyringstjære med anden olieenergi, som allerede er afgiftspligtig, og det synes at være meget rimeligt.

Venstre kan anbefale, at disse to lovforslag går videre til udvalgsbehandling.

Thoft (SF):

Må jeg til forslaget om ændring af toldloven, nr. L 16, sige, at det er et eksempel på, at folketinget i stadig stigende omfang umyndiggør sig selv. Et stigende antal beslutninger overdrages til EF, og det sker også med dette forslag. Der er en passus, som direkte siger, at nu kan ministeren selv fastsætte regler, så snart EF skulle finde på at ændre sine. Så behøver man ikke at have alt bøvlet med at gå i folketinget, så behøver man ikke at tage debatten her i salen, så kan man ordne det administrativt. Det vil sige, at når EF har vedtaget ændringer af sine regler, nå ja, så kan folketinget bare følge efter.

Når det f.eks. i § 17 hedder, at toldfrihed indrømmes efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom, så lyser alle de røde lamper hos SF. Vi har det hos os, som bonden i Lille Claus og Store Claus havde det med degne, og jeg kan garantere ministeren for, at den passus får han ikke vores støtte til. Det kan godt være, at der skal laves ændringer i toldloven, men det skal EF ikke bestemme.

Der er en række tekniske ændringer i nr. L 16, som jeg skal omtale.

Hidtil har det været sådan, at hvis en importør sjuskede med at få indsendt fortoldningsbegæring rettidigt, fastsatte toldvæsenet told- og momsafgiften for varerne efter et skøn, og den således skyldige afgift skulle udredes 5 dage efter fortoldningsdagen. Det er en god regel, som straffer de uefterrettelige, deres toldkredit bliver nemlig nedsat.

Nu er det jo sådan, at toldvæsenet er overgået til EDB. Det står godt nok ikke i ministerens bemærkninger, men jeg går ud fra, at det, der er det egentlige problem, er, at man er gået over til EDB, og så kan man ikke finde ud af tingene. Så kan tingene ikke klarer så hurtigt som på 5 dage. Derfor beder

man nu om, at disse skønsmæssigt pålagte afgifter betales sammen med de andre afgifter. Så kan de køre ind i EDB-maskineriet, og så kører tingene automatisk.

Det kan da godt være meget rimeligt at køre det over den almindelige månedsregning, men jeg mener, at det, som følger af loven i øjeblikket, nemlig at uefterrettelige importører i realiteten bliver straffet, fordi de får en kortere kredittid, er rimeligt.

Så foreslår ministeren den særlige godsregistreringsafgift ophævet. Det er da pudsigt, at ministeren ønsker at mindske statens indtægter i en sparetid. Her er det EF, der er kommet og har sagt fy-fy, og så hopper og springer regeringen jo. Anderledes er det, når det går ud over de små i samfundet.

Til sidst vil jeg spørge ministeren: hvad betyder de nye regler for vores muligheder for at regulere grænsehandelen og indrejsendes afgiftsfrie indførsel? Betyder det ikke, at disse bestemmelser lempes voldsomt, og er det korrekt, at dette forslag, nr. L 16, overhovedet ikke betyder en nedgang i statens indtægter? Det tvivler jeg på.

Hvis vi går til nr. L 17, konstaterer vi, at en lang række af bestemmelserne i momsloven er en følge af EF-direktiver, hvilket jeg allerede har harceleret over. Det skal jeg ikke gøre én gang til. Heller ikke den galej får ministeren SF med på.

Så er der spørgsmålet om momsfrigørelse for auktionshaller, og det vil jeg godt gøre en lille smule mere ud af, for ifølge bemærkningerne skulle det være en speciel støtte til danske kunstmuseer. Det er i bemærkningerne til forslaget, som om den eneste form for auktionssalg, der findes i kongeriget Danmark, er salg af malerier til kunstmuseer. Det er, som om skatteministerens embedsmænd har glemt den kreative opfindsomhed, der nu engang findes i befolkningen, når det drejer sig om at unddrage sig told, afgifter og skatter.

Hvis dette forslag bliver vedtaget i den udformning, det er fremsat i, så må man kalde mig Mads, hvis ikke vi oplever, at auktionsbranchen får en gevaldig opblomstring. Så vil man i løbet af måneder se, hvordan campingvogns- og lystfartøjssælgere og kunsthandlere og antikvarboghandlere og i det hele taget alle, som handler med brugte varer opkøbt hos private, går i gang med at lave daglige auktioner fra kl. 9 til kl. 17, for

[Thoft]

så skal der ikke lægges moms på budsummen. Jeg garanterer for, at det provenutab, som af ministeren er angivet til 12 mill. kr., overhovedet ikke slår til. Der mangler mindst et nul, når man tager befolkningens opfindsomhed i betragtning, og det bør ministeren gøre. Ministeren ved jo godt, at sådan er det. Kan reglerne omgås, så bliver de det, og denne regel bliver gennemhullet som en si.

Vi synes også, at forslaget er fantastisk skævt. Forslaget er udformet sådan, at det ikke er nogen speciel støtte til museerne, men en støtte til velhavere, som spekulerer i eller investerer i kunst, smykker og kunstgenstande af stor værdi, og som nu kan få noget mere for det, når de sælger det hos Arne Bruun Rasmussen, eller hvor de sælger den slags. Nej, hvis man vil støtte museerne – og det kan der være god ræson i – så kunne man passende foregå museernes indkøbsbevillinger, eller man kunne give museerne momsfrigtagelse, sådan at museerne får den moms, de har betalt, retur. Så er det problem løst.

Hvis det viser sig, at der er flertal i denne sal for momsfrigtagelse for auktionssalg, så vil vi i SF i hvert fald forsøge at sikre, at momsfrigtagelsen kommer til at gælde for alle, som handler med brugte genstande, opkøbt hos private. Det drejer sig om antikvarboghandlere, det drejer sig om campingvognforhandlere, forhandlere af musikinstrumenter, markandisere og folk, der handler med brugte møbler. Ellers har vi ikke nogen ligestilling. Disse virksomheder vil gå fallit på stribe, hvis ministerens forslag bliver vedtaget, og det er for det meste småfolk, der er tale om. De andre skal nok finde ud af at lave auktion fra kl. 9 til kl. 17, som jeg sagde.

Vi synes altså, at den del af lovforslag nr. L 17, som handler om auktionsmomsfrigtagelse, har en fantastisk fæl social slagside, og vi tror ikke en døjt på, at det sikrer formålet, nemlig at museerne bliver i stand til at købe danske kunstgenstande, for auktionspriserne vil selvfølgelig bare stige tilsvarende.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal gøre nogle bemærkninger om hvert af de 2 lovforslag, vi behandler her, først lovforslag nr. L 16.

Det foreslås, at kapitel 5 formuleres anderledes, og § 17, stk. 1, skal formuleres på den måde:

»Toldfrihed indrømmes efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom.«

Som bekendt ønsker det radikale venstre, at vi her i salen drøfter, hvad der fastsættes af bestemmelser i De europæiske Fællesskaber. Det har været vanskeligt at få dette godkendt, og da det nok heller ikke vil være så nemt i fremtiden at få det godkendt, at vi skal have den slags bestemmelser ned i salen, før de godkendes af os, at vi ikke vil nøjes med markedsudvalgsbehandlingen, kan det være, at der her er en god anledning til at præcisere, at denne toldfrihed indrømmes efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom, som gælder i dag og ikke for al fremtid.

Såfremt det kan opfattes på den måde, og det mente SF's ordfører jo, så er det måske et godt sted at sætte en sådan bestemmelse ind. Men jeg mener stadig væk, at folketinget må have fat i, hvad det er, der sker i EF med Danmark og de bestemmelser, der gælder for danskeres liv og love. Det har man ikke været meget indrømmelsvillig med hensyn til fra et flertals side, men det kan være, vi kan få fat i det her.

Så kommer jeg til lovforslag nr. L 17. Det er også forskellige bestemmelser om forbrugsafgifter m.v. Jeg vil gerne fremhæve §§ 2, 3 og 4. De drejer sig om spiritus-, vin- og ølafgifter. Jeg vil godt være med til at ophæve, som ministeren foreslår, de gældende bestemmelser om, at pristalsregulering ikke skal foretages senere end engang i 1983. Derimod ønsker jeg ikke selve bestemmelserne om, at afgifterne skal pristalsreguleres, ophævet – tværtimod. Jeg ønsker, at spiritus-, vin- og ølafgifterne fortsat skal være pristalsregulerede. Det siger jeg med det samme, så at det ikke er nogen overraskelse, når vi støder på vanskeligheder i udvalget med at få lovforslaget igennem, sådan som det er formuleret på disse punkter.

Derefter vil jeg gerne sige noget om det, der handler om auktionerne. Varer, der ejes af private eller ikke-registrerede virksomheder, skal være fritaget for moms af den sum, der bydes på auktionerne, og der skal alene betales moms af auktionssalæret. Ministeren vil gerne have det indført af hensyn til museerne, og jeg vil gerne fastholde ministeren og regeringen, der jo står bag forslaget, på dette hensyn til museerne.

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg vil gerne sige her, at reglen ikke er heldigt udformet, men hvis ikke vi kan blive enige om, at vi for fremtiden overfører et beløb til museernes indkøb, der svarer til den moms, de skal betale for deres indkøb, så kan det jo være, at vi bliver nødt til at fastholde den regel, som står her, til trods for at den, så vidt jeg kan se, i høj grad medfører en forvriddning af den almindelige handelsvirksomhed.

Jeg gad vide, om det vil være muligt for fremtiden at sælge malerier gennem de almindelige kunsthandlere, om ikke enhver kunsthandel hver lørdag vil sørge for, at deres malerier bliver udbudt til auktion, så køberne kan slippe for momsen. Jeg gad vide, om det er muligt at sælge frimærker gennem frimærkehandlerne, om de ikke også vil indføre auktionshandel i stedet for. Og jeg gad vide, om de forretninger, der f.eks. handler med landbrugsmaskiner, ikke for fremtiden vil ordne deres salg af brugte landbrugsmaskiner på en anden måde og sørge for, at de bliver udbudt gennem auktion.

For mig er det meget væsentligt, at man giver museerne den hjælp, der ligger i, at de slipper for at betale moms af deres indkøb. Men hvis vi kunne blive enige om at give dem det som særlig bevilling, at de får momsen tilbage, så var det nu nok af hensyn til den almindelige handel på disse områder den rigtigste måde at klare sagen på, for jeg går ud fra, at ministeren og regeringen mener det alvorligt, når de siger, at der er et hensyn at tage til danske museers indkøb.

Bortset fra dette, der ikke er så helt små indvendinger, skal jeg, når vi skal i gang i udvalget, i øvrigt nok arbejde med på at få det gennemført.

Ove Jensen (FP):

Ifølge ministerens skriftlige fremsættelse til nr. L 16 skyldes de vigtigste ændringer 3 nye EF-forordninger, og det må vi jo indrette os efter.

Med hensyn til at indsætte en bestemmelse om adgang til toldoplæg for boremateriel skriver ministeren, at der herved ikke sker nogen realitetsændring. Jeg går ud fra, at det også betyder, at der ikke bliver udgifter til f.eks. nye bygninger til et sådant toldoplæg. Afklaring af dette spørgsmål vil være afgø-

rende for fremskridtspartiets stilling til forslaget.

Nr. L 17 er en noget mærkelig sammenblanding af konsekvenser af EF-direktiver og momsfrigtagelse ved private salg på auktioner. Fremskridtspartiet er skeptisk over for dette forslag, og skrivelsen fra Kunsthandlerforeningen viser, at det er der også andre der er. Der kan selvfølgelig fremføres mange gode argumenter for at fritage salg af kunst og antikviteter for moms, men disse argumenter kan jo også fremføres på en række andre områder. Momsen er vel den eneste del af vort afgiftssystem, der udmærker sig ved at være enkel og let at administrere. Derfor er det efter fremskridtspartiets opfattelse ikke særlig klogt også at gøre dette system indviklet ved at fritage enkelte områder.

Hvis dette forslag vedtages, forudser jeg en strøm af henvendelser fra alle mulige andre brancher, der med rette kan argumentere for, at også de skal fritages for momsen.

Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til skattelettelser, men vi synes ikke, at det er et godt område, skatteministeren her har fundet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

For så vidt angår nr. L 16 takker jeg for den tilslutning, som dette lovforslag fik. Der blev rejst nogle spørgsmål, som jeg gerne vil kommentere.

Hr. Thoft var ikke glad for formuleringen om, at vi er bundet af EFs beslutninger med hensyn til toldfrihed, og mener, at folketinget her sætter sig selv ud af spillet med hensyn til toldlovene.

Denne bemærkning er i hvert fald adskillige år for sent på den. Forholdet er det, at Danmark er medlem af De europæiske Fællesskaber, der er en toldunion, som netop forudsætter, at der findes ensartede toldregler inden for hele området. Lige gyldig hvilken holdning man i øvrigt har til internationalt samarbejde, må man sige, at netop spørgsmålet om ensartede toldregler må opfattes positivt af alle, der beskæftiger sig med grænsebevægelser, hvad enten det er varer, personer eller tjenester.

Hr. Thoft spurgte ligeledes, om vi er bundet af EF-reglerne med hensyn til grænsebestemmelserne, altså spørgsmålet om, hvor

[Ministeren for skatter og afgifter]

meget man kan indføre toldfrit, når man har været på besøg i udlandet.

Svaret er, at det er vi bundet af. Der findes nogle bestemmelser i EF, som tilstræber, at grænseindførsel, turistørs og andre rejsendes indførsel, ikke skal belægges med nogen afgift. Det giver os en række problemer, for hvis vi fulgte disse EF-regler, ville vi simpelt hen ikke kunne opretholde de afgifter, vi har, uden fuldstændig at slå handelen i stykker. Allerede nu er der store vanskeligheder for grænsehandelen.

Derfor har vi lavet aftaler med De europæiske Fællesskaber, som gør, at vi har dispensation til at opretholde visse indskrænkninger i den generelle frihed til at indføre varer, der gælder i Europa. Den seneste aftale går ud på, at vi skal aftrappe vore begrænsninger, således at friheden bliver større. Der er en klausul, der giver os mulighed for at genforhandle disse bestemmelser, og genforhandlingen vil finde sted 1. juni i år, idet regeringen føler, at det ikke vil være rimeligt, at der sker en optrapning af de mængder, som folk toldfrit kan indføre, når de har været på besøg på den anden side af grænsen.

Det, der ligger regeringen på sinde i denne sag, er to ting. Den ene er spørgsmålet om grænsehandelen, hvor handelen med vin spiller en meget stor rolle, og den anden er naturligvis hensynet til statsfinanserne, der i den økonomiske situation, vi er i, ikke giver os mulighed for at sænke afgifterne.

Det er rigtigt, at de såkaldte uefterrettelige importører, som hr. Thoft talte om, nu får længere kredittid. Det er også rigtigt, at det skyldes hensynet til EDB-maskinerne. Det skyldes, at vi gerne vil modernisere og forenkle toldbehandlingen. Det betyder, at vi sparer kolossalt mange penge til personaleudvidelser, som vi ellers skulle have, og at vi gør det lettere for erhvervslivet. Men jeg skal da ikke bestride, at de uefterrettelige har fået lidt længere kredittid. Til gengæld kan det jo være, at de ikke betaler, selv om de har fået regningen, og der findes jo også i forslaget en ny regel om, at morarenten skærpes noget ved, at vi går tilbage i tiden.

Med hensyn til nr. L 17 gik næsten alle indlæg på spørgsmålet om moms og museerne. Når denne bestemmelse er kommet ind i forslaget, skyldes det først og fremmest tre ting.

For det første ønsker vi at skabe ligestilling mellem det, der hedder anvisningssalg, og det, der hedder auktionssalg. Forholdet er det for øjeblikket, for så vidt angår handel med brugte genstande, at den, der anviser en køber, ikke skal betale moms af købesummen, men alene moms af sit honorar. Nu kan man jo diskutere vidt og bredt: hvad ligner anvisning mest? Ligner det mest den normale detailhandel, eller ligner det mest de normale auktioner? Auktion er jo også en slags anvisningssalg, hvor sælgeren beder én om at finde en køber, ganske vist ved en anden metode end det normale anvisningssalg. En af begrundelserne er at skabe lighed mellem anvisningssalg og auktionssalg.

En anden begrundelse er, at det bringer os på linje med andre EF-lande. Det er selvfølgelig en begrundelse, som har større eller mindre vægt, men den er også til stede.

Den tredje begrundelse er, at man sikrer danske kunstværkers forbliven her i landet mod konkurrence fra fremmede opkøbere. Det er selvfølgelig rigtigt, at det først og fremmest tager sigte på museerne, men det går en lille smule videre, for situationen er den i dag, at udenlandske opkøbere på danske auktioner kan købe kunstværker billigere end danskere i almindelighed, hvad enten det er museer eller ej. Det kan da godt være, at et museum ikke har nogen interesse i at købe et bestemt kunstværk på nuværende tidspunkt, men det bliver i hvert fald i landet, hvis vi skaber konkurrencelighed, og kan måske købes næste gang.

Det er de tre synspunkter, og jeg må indrømme, at jeg tager de indvendinger, der kom frem her i salen, ganske og aldeles afslappet. Det er et politisk valg, hvor stor vægt man tillægger disse synspunkter, og det skal man diskutere i udvalget.

Jeg er ikke blind for, at hvis vi skaber lighed mellem anvisningssalg og auktionssalg på den måde, som er foreslået, så laver vi antagelig en konkurrenceforvridning mellem på den ene side auktionssalg og på den anden side dem, der i øvrigt handler med brugte genstande. Det gælder ikke så meget brugte landbrugsmaskiner, for det vil som regel være momsregistrerede parter, der deltager i et sådant auktionssalg, men det gælder frimærker, det gælder møbler, det gælder antikviteter, og det gælder bøger. Det er da klart, at man fra regeringens side ikke har noget

[Ministeren for skatter og afgifter]

ønske om at genere nogle af disse udmærkede private initiativrige handlende, tværtimod, dem vil vi da gerne støtte, men spørgsmålet er, om det er rigtigt, at der sker en forvridding.

For så vidt angår de indvendinger, jeg dels har fået skriftligt fra de forventede organisationer, dels har set i aviserne, er det, som om man slet ikke tager hensyn til markedsmekanismen. Der må jo ske en tilpasning af priserne på en eller anden måde, når momsen forsvinder fra auktionssalget. Derfor er jeg ikke helt overbevist om, at den forvridding, som i dag nærmest betragtes som en national katastrofe, hvis jeg skal støtte mig på de indlæg, jeg har fået fra de direkte interesserede, virkelig er så forfærdelig stor.

Kan vi løse nogle af disse problemer, måske på den måde, hr. Bernhard Baunsgaard antydede, vil jeg da meget gerne positivt arbejde med på det. Det, der er formålet med dette lovforslag, er jo, som det blev sagt, at løse nogle problemer, ikke specielt at få denne formulering igennem i lovgivningen. Det er jo en detalje i vores afgiftslovgivning.

Jeg vil gerne sige én ting til hr. Bernhard Baunsgaard for så vidt angår spørgsmålet om § 2 vedrørende lov om afgift af spiritus m.m. Jeg kender hr. Bernhard Baunsgaard og hans partis synspunkter i forbindelse med afgifter af spiritus og den slags ting. Jeg er ikke enig i de synspunkter, og jeg gør mit bedste for at bekæmpe dem, men jeg kan ikke rigtig se, hvorfor vi ikke skulle ophæve lovbestemmelsen om pristalsregulering, for dér står der simpelt hen, at den mister sin virkning i 1983. Nu er vi altså i 1984, så hvorfor skal vi ikke ophæve denne bestemmelse, som ikke har nogen som helst betydning, og som kun fylder i lovsamlingen? Hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil indføre en sådan spiritusbeskatning, hvad jeg ikke håber at han har flertal for, ja, så må der jo komme et nyt lovforslag på bordet.

Lenger (VS):

Jeg skal blot for en ordens skyld meddele, at VS ikke kan tiltræde de to lovforslag, og at vi er helt enige i de bemærkninger, som hr. Thoft fremførte i sit efter min mening fremragende indlæg for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det kan blive vanskeligt for ministeren at få flertal for sin lovændring. Jeg vil godt være med til at ophæve disse stykker, der siger, at der sidste gang finder pristalsregulering sted i 1983, men jeg vil ikke være med til at ophæve den foregående regulering.

Men nu kan vi jo se, hvordan ministerens mulighed for flertal er. Det kan vel ikke blive et flertal, der består af SF og fremskridtspartiet. Mange mærkelige flertal kan man selvfølgelig stykke sammen, men dette er dog vist en helt ny variant af flertal. Men lad os se på det.

Thoft (SF):

Ja, jeg har, som ministeren bemærkede det, set, at bestemmelserne om morarente bliver skærpet. Jeg synes, det er udmærket, at renten forhøjes til 1,3 pct. pr. påbegyndt måned, og jeg går ud fra, at beløbet fortsat i henhold til ligningslovens § 17 a ikke er fradragsberettiget. Hvis jeg har ret i den antagelse, forekommer den forhøjelse høj nok.

Men jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren i f.eks. chokoladeafgiftsafsnittet ønsker at give erhvervslivet yderligere rentefri kredit med afgifter til det offentlige. Tværtimod mener jeg, at med den EDB-registrering, som alle de store virksomheder, der her er tale om, benytter, kunne man udmærket forkorte kredittiden. Det er sådan, at erhvervslivet sparer meget, meget store beløb i rente ved at have momsafgiften og forbrugsafgifterne og alle de andre punktafgifter at arbejde med. Den gamle begrundelse, at det var et rimeligt vederlag for at have bøvlet med bogholderiet, passer ikke for de store virksomheder, som alle kører på EDB, og hvor det bare er spørgsmålet om at trykke på en knap, så har man slutresultatet.

Hvis ministeren virkelig ønskede at kradsse flere penge ind i statskassen – det siger han og regeringen jo at man er meget ivrig efter – så synes jeg, at man skulle fremsætte forslag om, at virksomheder med en afgift det forudgående år på 1 mill. kr. og derover skulle afregne hver måned. Virksomheder med så stor en afgift er i alle tilfælde gået over til EDB, og så er det intet administrativt besvær, og det er aldeles unødvendigt, at sådanne virksomheder skal have det offentliges midler rentefrit at arbejde med.

[Thoft]

Ministeren gav mig i sit svar ret i, at vi skal aftrappe bestemmelserne for grænsehandelens vedkommende, men det betyder, at det beregningsgrundlag, som ligger i forslaget, ikke holder. Det må da være væsentlig dyrere.

Så sagde ministeren i sit svar vedrørende fritagelsen for moms af auktionssalg, at der her er tale om en ligestilling mellem anvisningssalg og auktionssalg. Ja men det havde da været rart at se det argument i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg har altså ikke kunnet finde det. Ministeren sagde også, at det er en del af en EF-harmonisering, men det havde da også været rart at vide det, da vi sad og forberedte os på lovforslaget.

Endelig siger ministeren, at det er en ligestilling, fordi fremmede opkøbere ikke skal betale moms; de kan, hvis de kommer fra udlandet, få momsen refunderet. Forestiller vi os f.eks., at det er en engelsk opkøber, som tager skilderiet og sejler til England med det, så skal han betale VAT – den engelske moms – når han passerer den engelske grænse, og så er der jo ingen forvridding. Jeg mener heller ikke, at det argument holder. Regeringen siger, at den gerne vil støtte de småhandlende med dette auktionsforslag. Det mener jeg ikke holder.

Så vil jeg til sidst gøre opmærksom på, at ministeren ikke svarede mig på spørgsmålet om omgøelserne. Er det ikke korrekt, at omgøelsesmulighederne, hvis man fritager auktionssalg, vil være ganske voldsomme? Kan tingets medlemmer ikke sagtens forestille sig, at man starter auktionsfirmaer på ethvert gadehjørne? Hvis man sælger frimærker gennem en normal frimærkehandel, så belægges de med moms. Sælger man de brugte møbler gennem en møbelhandel, så belægges de med moms, men laver man et auktionslokale hene på gadehjørnet, så belægges de ikke med moms. Jeg kan ikke se andet, end at loven giver mulighed for omgøelser, og det synes jeg ministeren bør svare på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Udenrigsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende beretning angående Nordisk Råds 31. session 1983.
(Beslutningsforslag nr. B 15).
Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Nordisk Råd (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Ny stedf. f. Lone Dybkjær (RV):
Bilgrav-Nielsen (RV)

Indfødsretsudvalget (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Nyt medl.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Kirkeudvalget (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Nyt medl.: Ole Vig Jensen (RV)
Udtræder: Ole Vig Jensen (RV)
Ny stedf.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Kulturudvalget (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Ny stedf.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Miljø- og planlægningsudvalget (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Ny stedf.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Udv. om offentlige arbejder (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Ny stedf.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Socialudvalget (8/2 84):

Udtræder: Baunbak-Jensen (RV)
Ny stedf.: Dagmar Mørk Jensen (RV)

Civilt beredskab (8/2 84):

Udtræder: Carl Martin Christensen (KF)

Nyt medl.: Birgit Fogh-Andersen (KF)

Udvalget til valgs prøvelse (9/2 84):

Udtræder: Baunsbak-Jensen (RV)

Nyt medl.: Aase Olesen (RV)

Kommunaludvalget (9/2 84):

Udtræder: Svend Åge Petersen (KF)

Ny stedf.: Birgit Fogh-Andersen (KF).

Uden for dagsordenen foretoges:

Valg af 1 medlem til repræsentantskabet for Danmarks Nationalbank.

Første næstformand (Knud Østergaard):

I skrivelse af 17. januar d.å. anmoder økonomiministeren om, at der må blive foretaget nyvalg af 1 medlem til repræsentantskabet

for Danmarks Nationalbank i stedet for tidligere medlem af folketinget John Lawaetz.

Til nyt medlem for den resterende del af funktionsperioden indtil den 31. marts 1986 har vedkommende gruppe udpeget Ove Jensen (FP).

Den pågældende er herefter valgt.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 10. februar 1984, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 15.33
